

Hořenice

Kraj: Královéhradecký

Správní obvod: Jaroměř

Nadmořská výška: 266 m n. m.

Počet obyvatel: 142

Adresa URL: www.horenice.cz

Okres: Náchod

GPS souřadnice: 50.369182N, 15.910832E

První pís. zmínka: 1654 (370 let)

PSČ: 551 01

Historie obce Hořenice

Ves Hořenice se poprvé připomíná v roce 1500. Někdy v 15. století tu byla postavena tvrz, která se stala rodovým sídlem Mateše z Hořan. Ten daroval v této době vesnici Hořenice i s tvrzí špitálům v královských věnných městech Dvoře Králové nad Labem a Jaroměři. O Hořenice měla mimořádný zájem Jaroměř, a proto je roku 1502 vyplatila. V roce 1547 byly Hořenice Jaroměři odňaty pro neposlušnost za války proti Turkům, ale král je městu vrátil v roce 1549 jako obec šosovní a zde zůstaly až do konce feudálního období. Sousedé šosovní se řídili knihami městskými jako sousedé předměstští. Volili si svobodně rychtáře a konšely, spravovali svobodně jmění svých obcí, přispívali městu placením stálého šosu a jiných poplatků. Hořeničtí odváděli městu 15 kop zlatých a 24 krejcarů, 24 sáhů dřeva na faru. Dále odevzdávali 10 korců pozemků, které získali mýtním okolních lesů. Roku 1695 začala městská rada na nich požadovat, aby zdarma pracovali ve prospěch města. Nastalý spor vyřešila až v r. 1701 zvláštní komise ve prospěch šosovních vesnic. V druhé polovině 16. století dala Jaroměřská městská rada na místě středověké tvrze Mateše z Hořan postavit jednopatrovou masivní tvrz, která měla být sídlem městského purkrabího. Sloužila však jako obytné stavení u selské usedlosti č.p. 1 až do 50. let 20. století. V roce 1645 bylo v Hořenicích 10 usedlostí. Vesnice se rozrůstala a v roce 1785 podle správy děkana jaroměřského zaslané vikariátnímu úřadu bylo v Hořenicích 211 obyvatel a ve mlýně u Hořenic 9 obyvatel. Hořenický mlýn je připomínán již koncem 16. století. Po bouřlivém roce 1848, kdy bylo zrušeno poddanství a robota, se staly Hořenice samostatnou katastrální obcí. V roce 1877 se v Hořenicích narodil spisovatel Josef Kejdana. Po studiích zůstal v Praze jako úředník ve Škodových závodech. Psal povídky a romány z prostředí zdejšího kraje. Romány "Na proklatém gruntě" a „Bezdětná" jsou z prostředí Hořenic. Zdramatizoval román „Šílenci". Zemřel v roce 1928. V první polovině dvacátého století byl v Hořenicích bohatý kulturní život. Byla tu velmi silná Sokolská jednota, která pořádala divadelní představení, plesy, besídky a výlety. Sokolové byli i účastníky Vsesokolských sletů. Ještě počátkem 20. století byla v provozu v Hořenicích textilní továrna, kde byla zaměstnána značná část obyvatel Hořenic. Po ukončení výroby přešli dělníci většinou do Etrichovy továrny v Jaroměři. Za železničním přejezdem byla v provozu cihelna pana Jarkovského. I tady bylo dost pracovních příležitostí. V roce 1960 byly Hořenice připojeny k Heřmanicím a v roce 1990 se Hořenice opět osamostatnily. Osamostatnění obci velice prospělo. Byl zaveden pravidelný svoz odpadu, položeny telefonní kabely, provedena plynofikace obce. Obecní cesty vyasfaltovány a vydlážděny chodníky, obnovena veřejná zeleň.

